

BITTERBALLEN CLASSIC – 11 AUGUSTUS

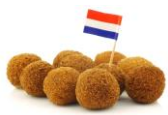
Zaterdag 11 augustus is niet alleen de verjaardag van Moto3-coureur Brad Binder, maar in 2018 ook de dag waarop de jaarlijkse rit voor de thuisblijvers plaatsvindt. Deze altijd uit Wijk bij Duurstede vertrekkende en daar tevens eindigende rit dankt haar huidige naam aan de bitterballen die traditioneel na afloop genuttigd worden in de achtertuin van Ron. Hierbij een verslagje door Chris.

Nadat ik er vorig jaar helaas niet bij kon zijn was ik blij dat dit jaar beter paste. ☺ Zaterdagochtend zouden we vanaf 8.30 verzamelen in de tuin van Ron. Ik vertrek 45 minuten eerder uit Nijkerk om binnendoor achter knooppunt Hoevelaken langs, via Leusden-Zuid, Woudenberg en Doorn in het Wijkse te geraken. Onderweg nog een heeeeeel klein spettertje gehad, maar vooral de zon die al opkomt doet mijn humeur goed.

Ochtends zie ik een KTM opduiken bij het tankstation vlakbij de woonwijk. Mijn vermoeden wie dit is wordt even later bevestigd in de tuin van Ron- natuurlijk is dit Fred met zijn Duke, welke ik vorig jaar ook tijdens het Hemelvaartweekend even had ontmoet. Naast Fred op zijn oranje Oostenrijkse schone waren ook Wilco met zijn Tuono, Ben met zijn RSV, Chris met zijn Yamaha MT, Dennis met de BMW en natuurlijk Ron met zijn RSVuono aanwezig. Daarnaast was ik er met de Shiver bij. Een leuke club dus om een rondje te rijden!

Na wat koffie en koekjes werden de Italiaanse prachtmachines en die andere prularia welke voor motor door moet gaan aangeslingerd om richting de dijkjes en pondjes te knallen. De route op de gps werkte helaas niet direct heel goed mee op de Garmins van mij en Rob, maar op zich niet zo'n probleem – Ron bleek de route ook uit het hoofd te kennen!

Langs het water slingerden we van pondje naar pondje richting Nijmegen. Het reed heerlijk door en zeker ook geholpen door het perfecte weer reed dit prima. Na wat kilometers onder de bandjes en onderweg de nodige hinder zo nu en dan van wielrenners, streken we neer aan de Waalkade in Nijmegen. Werd tijd want ik moest ontzettend nodig afwateren.

Hier kregen we bij een Turks tentje wat brood met gebakken eieren, Turkse worst en tosti's en dat soort voedsel en konden we leuk zien wat er zoal over de kade langskwam qua motoren.

Daarna reden we weer weg. Helaas was het wel erg druk in de stad inmiddels. In alle drukte raakte de groep wat verdeeld. Wilco en ik konden op een zeker moment de rest van de groep niet meer vinden en besloten even te tanken en zelf de route verder op te pakken richting Wijk bij Duurstede.

Uiteraard moesten we onderweg nog wel even weer een pondje pakken (de 5^e van de dag als ik me niet vergis...) en reden we vervolgens op vooral kleine smalle langs het water slingerende weggetjes. Prachtig stukje Nederland.

Eind van de middag moest ik zelf op een gegeven moment richting huis en dus zwaaide ik Wilco tot ziens vanaf Amerongen. Ik ben via Scherpenzeel prachtig binnendoor gereden naar huis, wat zeker ook geen straf is om te doen.

De bitterballen hebben vast wel een goede bestemming gekregen. 😊

Iedereen bedankt en in het bijzonder Ron natuurlijk voor de gastvrijheid, en tot de volgende keer!

Chris

